

Súd: Okresný súd Martin
Spisová značka: 3T/31/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5722012985
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Rošak
ECLI: ECLI:SK:OSMT:2024:5722012985.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Samosudca Okresného súdu Martin JUDr. Marián Rošak na hlavnom pojednávaní konanom dňa 17.01.2024 takto

rozhodol:

Obžalovaný
A. B., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom C. XX, A.,

uznáva sa za vinného, že

dňa 05.09.2020 v čase okolo 17.00 hod. po tom, čo sa D. E., nar. XX.XX.XXXX, stretla v pohostinstve „Sviečka“, A. - F. s obvineným, neskôr spoločne prešli do jej bytu, nachádzajúceho sa v A., G. H. C. I. XX, kde sa posadili na gauč, po chvíli s úmyslom vykonať pohlavný styk a sexuálne sa uspokojiť sa na ňu zvalil, začal ju bozkávať na krk a ústa, hladkať pomedzi nohy, načo menovaná začala kričať „nerob mi to a pusti ma“, čo mu zopakovala viackrát, pričom sa obvinený začal dotýkať cez nohavice na svojich intímnych miestach, ďalej pokračoval v dotýkaní sa poškodenej po celom tele, najmä v oblasti pŕs, následne jej stiahol nohavice do polovice stehien a ľavou rukou jej násilím troma prstami vošiel do pošvy, kde vnikal a vychádzal asi 10-20 sekúnd, až do chvíle kým ho D. E. neudrela skleným pohárom po hlave, dôsledkom čoho obvinený upustil od svojho konania, pretože utrpel tržnú ranu na hlave, potom z bytu odišiel preč, k pohlavnému styku medzi nimi nedošlo,

t e d a

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť ženu k súloži, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu,

č í m s p á c h a l

zločin znásilnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák.

Za t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l), § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 39 ods. 2, písm. a), ods. 3, písm. d) Tr. zákona, § 42 ods.1 Tr. zákona za použitia zásad uvedených v § 41 ods.2 Tr. zákona na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a s použitím § 51 ods. 1 Tr. zák. súd obžalovanému výkon uloženého súhrnného trestu odňatia slobody podmenečne odkladá a zároveň obžalovanému ukladá probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zákona pri určení probačného dohľadu súd ustanovuje obžalovanému skúšobnú dobu na 3 (tri) roky.

Podľa § 51, ods. 2, ods. 3 písm. b) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze požívania alkoholických nápojov akéhokoľvek druhu počas plynutia skúšobnej doby.

Podľa § 51, ods. 2, ods. 3 písm. f) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá obmedzenie spočívajúce v zákaze kontaktu s poškodenou D. E., nar. XX.XX.XXXX, v akejkoľvek forme vrátane kontaktovania prostredníctvom elektronickej komunikačnej služby alebo inými obdobnými prostriedkami počas plynutia skúšobnej doby.

Podľa § 51, ods. 2, ods. 4 písm. a) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá povinnosť spočívajúcu v príkaze nepriblížiť sa k poškodenej D. E., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydlija poškodenej D. E. alebo v určenom mieste, kde sa poškodená zdržuje alebo ktoré navštevuje počas plynutia skúšobnej doby.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd ukladá obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušuje vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. OT/70/2022 z 29.08.2022, právoplatným 29.08.2022, ktorým bol obžalovanému pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou na 15 mesiacov a trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov. Súčasne sa zrušujú aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona súd obžalovanému ukladá ochranné opatrenie – ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú D. E., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., H. C. I. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkazuje na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry v Martine pod sp. zn. 2 Pv 380/20/5506 podala dňa 14.07.2022 tunajšiemu súdu obžalobu proti obvinenému A. B., stíhanému pre zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť skutkom uvedeným v podanej obžalobe.

Súd na nariadenom hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom znalca, prečítaním listín nachádzajúcich sa v spise, pričom ustálil skutkový a trestnoprávny stav veci tak ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Podľa § 278 ods. 2 Tr. por. súd pri rozhodovaní prihliadol len na skutočnosti, ktoré boli na hlavnom pojednávaní prebrané a opieral sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Súd v zmysle § 2 ods. 10, 11, 12 Tr. por. postupoval tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na jeho rozhodnutie, pričom súd hodnotil dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Súd pri svojom rozhodovaní rovnakou starostlivosťou objasňoval okolnosti svedčiace proti obžalovanému, ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech.

Samosudca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 po prednesení obžaloby ešte pred výsluchom samotného obžalovaného upozornil procesné strany, že konanie obžalovaného A. B., ktoré prokurátorka v obžalobe právne kvalifikovala ako zločin sexuálneho násillia podľa § 200 ods. 1 Tr. zák., súd bude v ďalšom konaní posudzovať ako zločin znásillnenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák.

Obžalovaný A. B. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 14.11.2023 po zákonom poučení urobil vyhlásenie, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe.

Postupom podľa 333 ods. 3 Tr. por. obžalovaný odpovedal na niektoré otázky tak, že rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladú za vinu; ako bol poučená o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, bol mu daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby; rozumie právnej kvalifikácii skutku ako určitého trestného činu; bol oboznámená s trestnou sadzbou, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin mu kladený za vinu; dobrovoľne sa priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý sa kvalifikuje ako určitý trestný čin. Obžalovaný na dané otázky odpovedal kladne slovom - „áno“.

Prokurátor, splnomocnenec poškodenej a obhajca zhodne navrhli, aby súd prijal vyhlásenie obžalovaného.

Samosudca Okresného súdu Martin uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného, pričom vyslovil, že dokazovanie v predmetnej trestnej veci sa vykoná iba v rozsahu týkajúceho sa výroku o treste, výroku o ochrannom opatrení a o výroku o náhrade škody, a to s ohľadom na zadovážené dôkazy vyšetrovateľom v prípravnom konaní, aj keď súd neprehliadol závery znalca B. H. J., podľa ktorých poškodená D. E. je spôsobilá reprodukovat' viac menej v zhode s objektívnou realitou fakty, ktoré sú neosobnej povahy a jej špecifická vierohodnosť je otázna. Na hlavnom pojednávaní konanom 17.01.2024 súd vypočul znalca A. H. C. a postupom podľa § 269 Tr. por. prečítal len listinné dôkazy potrebné pre rozhodnutie súdu o vyššie uvedených výroko.

Znalec z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria a sexuológia A. H. C. na hlavnom pojednávaní zotrval na záveroch svojho znaleckého posudku, podľa ktorých obvinený v čase trestného činu nekonal pod vplyvom duševnej poruchy s kvalitatívnymi zmenami základných psychických funkcií. V čase spáchania trestného činu obvinený mohol rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť aj napriek pozitímu alkoholu. Jeho rozpoznávaciu schopnosť v čase činu bola zachovalá / intaktná/. Ovládacia schopnosť v čase skutku bola znížená /zmenšená/ v miere nepodstatnej vplyvom účinku pozitívneho alkoholu. Obvinený si opitost' spôsobil sám, vlastným pričinením napriek tomu, že si bol vedomý vplyvu alkoholu na svoje správanie. Obvinený netrpí žiadnou duševnou poruchou a ani v čase spáchania skutku duševnou poruchou netrpel. Obvinený chápe význam a zmysel trestného konania. Obvinený je normálne - heterosexuálne orientovaný. Obvinený netrpí duševnou poruchou sexuálnej povahy, t.j. duševnou poruchou, ktorá by sa prejavovala sexuálne deviantným správaním. Obvinený t.č. netrpí sexuálnou úchylkou /sexuálnou deviáciou v aktivite ani k objektu/, ktorá by mala vplyv na jeho konanie a ovládanie sa. Konanie obvineného v čase skutku nebolo motivované duševnou poruchou, ani chorobným stavom sexuality /sexuálnou deviáciou v aktivite, ani k objektu/. Svoje konanie v čase skutku mohol ovládať. Jeho ovládacia schopnosť bola vplyvom pozitívneho alkoholu znížená len v nepodstatnej miere. Obvinený nie je sexuálne úchylný v zmysle agresívnych sexuálne – deviantných prejavov. Za predpokladu abstinencie od alkoholu obvinený disponuje adekvátnymi všeobecnými zábrannými a inhibičnými mechanizmami v sexuálnom správaní v zmysle primeranej regulácie sexuality. Obvinený je závislý od alkoholu. T.Č. neabstinuje a alkohol aktívne požíva. Znalec navrhuje obvinenému uložiť ochrannú protialkoholickú liečbu ambulantnou formou. Aktuálny duševný stav obvineného nie je akútny. Súčasný - aktuálny psychický stav obvineného nevykazuje kvalitatívne zmeny duševných funkcií. Z hľadiska aktuálneho duševného stavu jeho pobyt na slobode nie je nebezpečný. Sledovaná trestná činnosť nebola motivovaná duševnou poruchou, ani sexuálnou úchylkou. Nie je indikovaná žiadna forma ochrannej psychiatrickej ani sexuologickej liečby.

Na ďalšie otázky znalec na hlavnom pojednávaní odpovedal, že aj predmetné psychiatrické vyšetrenie obžalovaného korešponduje s jeho záverom a odpoveďou na otázku č. 8, čiže aj aktuálnym psychiatrickým vyšetrením obžalovaného bola zistená jeho závislosť od alkoholu, bolo mu doporučené psychoterapeutické vyšetrenie. Je toho názoru, že obvinenému by postačovala ambulantná protialkoholická liečba. Za predpokladu, že obvinený bude abstinovať, je možné, že nič podobné sa neopakuje. Účinky požitia alkoholu sú všeobecne známe.

Z lekárskej správy na č.l. 396 spisu vyplýva, že obžalovaný sa od 12.12.2023 dobrovoľne podrobuje ambulantnému protialkoholickému liečeniu u psychiatričky A. K. L..

Zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. sa dopustí ten, kto násilím alebo hrozbou bezprostredného násillia donúti ženu k súložiu alebo kto na taký čin zneužije jej bezbrannosť. Pokus trestného činu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona je konanie, ktoré bezprostredne smeruje k dokonaniu trestného činu, ktorého sa páchatel' dopustil v úmysle spáchať trestný čin, ak nedošlo k dokonaniu trestného činu. Objektom trestného činu znásilnenia je právo ženy slobodne sa rozhodnúť o svojom pohlavnom živote. Predmetom

útoču je osoba ženského pohlavia, bez ohľadu na jej vek, duševnú a fyzickú vyspelosť, povosť, spôsob života a bez ohľadu na to, že ide o ženu pohlavne nedotknutú. Súložou sa rozumie spojenie pohlavných orgánov muža ženy, pričom stačí, ak došlo len k čiastočnému vsunutiu pohlavného údu muža do pošvy ženy, nemusí dôjsť k pohlavnému uspokojeniu. Donútenie ženy k súložu znamená, že páchateľ prekoná vážne mienený odpor ženy alebo žena podľahne len preto, že nemá inú možnosť, respektíve upustí od kladenia odporu pre úplnú beznádejnosť. Trestný čin je spáchaný násilím (§ 122 ods. 7 Tr. zákona), ak páchateľ použije na jeho spáchanie fyzické násilie proti telesnej integrite inej osoby alebo ak je spáchaný na osobe, ktorú páchateľ uviedol do stavu bezbrannosti ľstou, alebo ak páchateľ použil násilie proti veci iného. V prípade hrozby bezprostredného násillia musí ísť o takú hrozbu, z ktorej je zrejmé, že násilie bude vykonané okamžite, pokiaľ sa napadnutá nepodrobí vôli útočníka.

Vyššie uvedené konanie obžalovaného súd právne posúdil ako zločin znásillenia v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1, § 199 ods. 1 Tr. zák. nakoľko obžalovaný sa dopustil konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu, ktorého sa dopustil v úmysle násilím donútiť ženu k súložu, avšak nedošlo k dokonaniu trestného činu. V tomto smere súd v rozsudku len doplnil a zvýraznil skutok obžaloby deviatimi slovami.

Pokiaľ ide o osobu páchatela súd mal preukázané, že obžalovaný má v odpise registra trestov (č. I. 392 spisu) tri záznamy, pričom ohľadom prvých dvoch záznamov sa na neho hľadá akoby nebol odsúdený. Naposledy bol obžalovaný odsúdený pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zákona trestným rozkazom Okresného súdu Martin sp. zn. OT/70/2022 na podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní 15 mesiacov a na trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel na 2 roky a 6 mesiacov. Z výpisu z ústrednej evidencie priestupkov MV SR (č.l. 387-390 spisu) má obžalovaný evidovaných 5 priestupkov, prevažne pre spáchanie priestupkov v doprave.

K trestu uloženému obžalovanému sa súdu žiada uviesť nasledovné:

Trest je opatrením štátneho donútenia, ktoré v mene štátu, na základe a v medziach zákona ukladajú v predpísanom konaní na to povolané súdy páchatelovi za spáchaný trestný čin. V tejto definícii je vyjadrená zásada „nulla poena sine lege, sine cimine, sine iudicio“. Trest ako právny následok trestného činu môže priamo postihnúť len páchatela trestného činu (zásada personálnosti trestu), tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu (§ 34 ods. 3 Tr. zák.).

Trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona. Tým je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelom trestného činu, voči ktorému sa prejavuje prvok represie (zabráneniu v trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchovy k riadnemu životu – rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším členom spoločnosti – potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie trestu na ostatných členov spoločnosti).

Ochrana spoločnosti sa teda uskutočňuje dvoma prvkami, a to prvkom donútenia (represie) a prvkom výchovy. Oba prvky sa uplatňujú zásadne súčasne v každom treste, pričom treba mať na zreteli dôležitosť vzájomného pomeru medzi trestnou represiou a prevenciou.

Ochrana spoločnosti pred páchatelmi trestných činov, vrátane ochrany práv a slobôd jednotlivých občanov, robí z trestu prostriedok sebaobrany spoločnosti pred trestnými činmi. Trest pritom nesmie byť prostriedkom na riešenie iných spoločenských problémov. Preto Trestný zákon vychádza z myšlienky, že základným účelom a cieľom trestu je ochrana spoločnosti pred trestnými činmi a pred ich páchatelmi.

Individuálna prevencia spočíva vo vytvorení podmienok na výchovu odsúdeného k tomu, aby viedol riadny život. Generálna prevencia má zabezpečiť nielen odradenie ostatných potencionálnych páchatelov od páchania trestných činov, ale i utvrdenie pocitu právnej istoty a spravodlivosti u ostatných členov spoločnosti. Spravodlivé a včasné uloženie trestu dáva ostatným členom spoločnosti najavo, že páchaním trestnej činnosti sa posilňuje pocit právnej istoty a právneho štátu. Trestný zákon vychádza z jednoty individuálnej a generálnej prevencie, pričom obe tieto zložky sa navzájom doplňujú a podmieňujú. Disproporcja medzi jednotlivými druhmi prevencie v zásade vedie k nedostatočnému výchovnému pôsobeniu trestu tak na páchatela trestného činu ako i na ostatných členov spoločnosti.

Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. V treste je teda obsiahnuté aj spoločenské odsúdenie, negatívne ohodnotenie páchatel'a a jeho činu, a to tak právne, ako aj etické.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia trestu obž. A. B. zoberal do úvahy predovšetkým fakt, že u obžalovaného zistil prevahu poľahčujúcich okolností. Obžalovanému poľahčovalo, že sa ku skutku priznal aj ho oľutoval (§ 36 písm. l/ Tr. zákona). Keďže súd v danej veci musel aplikovať tzn. asperačnú zásadu, nemohol obžalovanému pričítať prirážajúcu okolnosť uvedenú v ustanovení § 37 písm. h/ Tr. zákona, t.j., že spáchal viac trestných činov, nakoľko súd by túto okolnosť obžalovanému pričítal dvakrát (§ 38 ods. 1 Tr. zákona).

Samotný obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že sa cíti byť vinným zo skutku uvedeného v obžalobe prokurátora (vrátane súdom vyhlásenej zmeny právnej kvalifikácie skutku obžalovaného) a súd prijal toto jeho vyhlásenie, čím obžalovaný výrazne uľahčil dokazovanie pre súdom a zároveň neodvolateľne prijal všetky právne účinky uznania viny bez toho, aby bolo akýmkoľvek spôsobom predzaznamenané rozhodnutie súdu o druhu a výške uloženého trestu. Samosudca okresného súdu v nadväznosti na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu SR č. 44, uverejnené v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR č. 5/2017 za použitia analógie ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d/, ods. 4 Tr. zákona mohol obžalovanému z tohto dôvodu mimoriadne znížiť trest odňatia slobody pod dolnú hranicu o jednu tretinu, t.j. až na 3 roky a 4 mesiace. Vzhľadom na postoj samotného obžalovaného na hlavnom pojednávaní („cítim sa byť vinný zo skutku uvedeného v obžalobe“) ako i tej skutočnosti, že obžalovaný sa predmetného trestného činu – zločinu znásilnenia podľa § 199 ods. 1 Tr. zák. dopustil len v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák., preto samosudca podľa § 39 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. obžalovanému z tohto dôvodu mimoriadne znížil trest odňatia slobody pod dolnú hranicu na výmeru 3 roky, považujúc uvedenú výmeru trestu odňatia slobody za dostatočnú na ochranu spoločnosti a na nápravu obžalovaného.

Čo sa týka druhu trestu, tu sa okresný súd riadil všeobecnými zásadami ukladania trestov uvedených v ustanovení § 34 ods. 4, 5 Tr. zákona, t.j. že súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, prirážajúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť jeho nápravy a pri príprave na zločin a pri pokuse trestného činu aj na to, do akej miery sa konanie páchatel'a priblížilo k dokonaniu trestného činu, ako aj na okolnosti a na dôvody, pre ktoré k dokonaniu trestného činu nedošlo.

Súd pri svojom rozhodovaní ohľadom uloženia druhu trestu obž. A. B. zoberal do úvahy fakt, že u obžalovaného zistil prevahu poľahčujúcich okolností, ďalej že nedošlo k dokonaniu trestného činu znásilnenia (aj vďaka aktívnej obrane poškodenej) ako na i tú skutočnosť, že i samotná poškodená svojím správaním uľahčila spáchanie tohto skutku, keď sama zavolała obžalovaného do svojho bytu vo večerných hodinách napriek vedomosti o tom, že aj obžalovaný je pod značným vplyvom alkoholu. Súd nepochybuje o tom, že samotnému skutku napomohlo značné opojenie obžalovaného alkoholom, ktorý spôsobil odstránenie sexuálnych zábran u obžalovaného (zrejme potom čo si poškodená pred ním prezliekla tričko), ktorý sa následne pokúsil vykonať hore uvedený zločin. Aj znalecké skúmanie duševného stavu obžalovaného, podľa ktorého netrpí žiadnou duševnou poruchou ani sexuálnej povahy a ani žiadnou sexuálnou úchyľkou, priviedlo súd k záveru, že na nápravu samotného obžalovaného a na ochranu spoločnosti bude postačovať uloženie trestu odňatia slobody nespojeného s jeho okamžitým výkonom, teda ľudovo s uložením podmieneného trestu odňatia slobody obžalovanému, kedy súd dáva páchatel'ovi možnosť preukázať, že nie je potrebné na neho pôsobiť hneď nepodmienečným trestom odňatia slobody a páchatel' bude vedieť na slobode korigovať svoje správanie tak aby dodržiaval všetky právne predpisy a normy spoločnosti. K tomuto záveru súdu priviedla aj odpoveď znalca, ktorý na hlavnom pojednávaní uviedol, že ak obvinený bude abstinovať, je možné, že nič podobné sa nezopakuje. Aj preto súd obžalovanému dal dobrodenie vo forme podmieneného trestu odňatia slobody s probačným dohľadom v rámci ktorého obžalovanému uložil zákaz požívania alkoholických nápojov akéhokoľvek druhu, zákaz kontaktu s poškodenou D. E. a príkaz nepriblížiť sa k poškodenej D. E. na vzdialenosť menšiu ako 5 metrov a nezdržiavať sa v blízkosti obydľia poškodenej D. E. alebo v určenom mieste, kde sa poškodená zdržuje alebo ktoré navštevuje počas plynutia skúšobnej doby. Aj tieto príkazy a zákazy prispejú podľa názoru súdu k tomu, aby obžalovaný na slobode viedol už len riadny život. Nakoľko súdom prejednávaný skutok uvedený v rozsudku (skutok zo dňa 05.09.2020) obžalovaný spáchal skôr ako bol odsúdený pre iný jeho čin (trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn.

OT/70/2022 z 29.08.2022, právoplatným 29.08.2022), z týchto dôvodov preto bol súd povinný obžalovanému ukladať súhrnný trest odňatia slobody podľa § 42 ods. 1 Tr. zákona. Súd je toho názoru, že súhrnný podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 rokov s probačným dohľadom a uloženými zákazmi a príkazmi zabezpečia nápravu obžalovaného (prvok individuálnej prevencie) a zároveň budú pôsobiť aj voči ostatným občanom – potenciálnym páchatelom (prvok generálnej prevencie), aby sa nedopustili obdobného protiprávneho konania. V rámci uloženia súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona s použitím § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona súd obžalovanému uložil ako druh trestu i trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel akéhokoľvek druhu vo výmere 30 mesiacov, ktorý bol obžalovanému uložený skorším rozhodnutím súdu. Nakoľko súd obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody, bolo jeho povinnosťou podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona zrušiť vo výroku o treste trestný rozkaz Okresného súdu Martin sp. zn. OT/70/2022 z 29.08.2022, právoplatným 29.08.2022.

V súlade s odporúčaním znalca MUDr. Juraja Kosorinského - nariadiť obžalovanému protialkoholické liečenie ambulantnou formou, súd obžalovanému A. B. podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zákona uložil spomínané ochranné opatrenie, keďže predmetnej trestnej činnosti sa dopustil pod vplyvom alkoholu a samotný znalec skúmaním u obžalovaného zistil závislosť od alkoholu.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodenú D. E., nar. XX.XX.XXXX v A., trvale bytom A., H. C. I. XX/XX s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces, nakoľko poškodená ani cestou svojho splnomocnenca dodatočne nepredložila súdu žiadne doklady o nákupe tovarov (napr. posteľného prádla, oblečenia,...), ktoré jej boli v byte pri uvedenej trestnej čine evidentne poškodené a znehodnotené.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie prostredníctvom tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Žiline v lehote do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo dotýka, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody a zúčastnená osoba, pre nesprávnosť výroku o zhabaní vecí. Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku, môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, a toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny, alebo že chýba. V neprospech obžalovaného môže rozsudok napadnúť odvolaním prokurátor, len čo do povinnosti na náhradu škody má toto právo aj poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody. V prospech obžalovaného môžu rozsudok odvolaním napadnúť okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh. Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony, alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca. V písomnom podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Odvolanie prokurátora, odvolanie, ktoré podáva za obžalovaného jeho obhajca ako aj odvolanie, ktoré podáva za poškodeného alebo zúčastnenú osobu ich splnomocnenec, musí byť zároveň odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozsudok napáda a aké chyby sa vytýkajú rozsudku alebo konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo. Po vyhlásení rozsudku sa môže oprávnená osoba odvolania výslovne vzdať. Osoba, ktorá odvolanie podala môže ho výslovným vyhlásením vziať späť a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu. Odvolanie prokurátora môže vziať späť i nadriadený prokurátor.